

1762

Z

Kwestionariusz.

Dane osobiste.

BIBLIOTEKA HISTORICZNY

1762

2) sap. Młot Michal ur. 20/III. 1897 wieś Łozaki w
 Kolumnka Strumton, woj. Tarnopolkie. Ostatnio jako
 cywilny osadnik zamieszkiwał w Ohladonie w Radziechów
 woj. Tarnopolkie. Wym Kat. Żonaty, 3 dzieci. Dnia 10/IV 40
 r. został achem wywieziony z rodziną przez N.K.W.D. do Rosji. Do
 a mianowicie: Krasnoborskiego rajonu, obłast' Dechaugelk. Podróż
 do na miejsce mego pobytu - trwała 3 tygodnie w wagonach tarcz-
 powych, brudnych i zamkniętych, w których uss po 40-50 osób
 ratami w nieopalanym wagonach. Wypitki alkoholu
 były zamknięte, tak że nikt nie mógł ukraść ani
 zobaczyć jak wygląda światło dzienne, bo strażnicy
 strzelali i w bili kolbami nie tylko kobiety ale także
 i małe dzieci. Nie dawali też wyżywienia nigdy, tak
 że głodowaliśmy i z pragnieniem durno namy podrodzie
 gięsto do 10 osób prawie dziennie umierało z wagonów. Na
 miejscu przybycia 2/III. 40, gdzie zaprowadzono nas do piętnej
 drewnianych baraków po 60 ^{osób} a nawet więcej, gdzie w brudnej
 musielimny przebywać z powodu ciużkil desek i drewnianych
 powłok wiatr i śmieć nie wystrzkiel ston. [Do pracy pędzo-
 no nas przy 40% - 50 a nawet więcej z obdartej i bony, gdyż
 adziorny, a w ten dawa nam nie dawali, ciężko pracowaliśmy
 od 10-14 godzin w dzień, dając bardzo małe wyżywienie, przy
 bardzo małym zarobkach dziennych. Opieka lekarska była ubij
 krytyki, kto pisad się chorym lekarzom nie uważali jako płony,
 i takich pędzono z godnie i chodzą do pracy, a nawet
 niektórych zamykano do szpitalu, gdzie sam odnieśliśmy 15 dni.
 szpitalu, kancer, dając tam 300 gram chleba i trochę wody. Z obłą-
 dkiem i uszył modlitwy, szłyśmy i nas mianowicie, w pażyge
 mas że nie ma Boga i modlić się nie potrzeba, z czego my jeduak
 myśli: zwycięsko, bośmy modlili się pokryjomu, że jeduak kiedyś umiemy.

Co do zachowania się organu N. K. W. D., to byliśmy stale
 przekładkami, mówiąc nam, że Polaki już nigdy nie zobaczą
 i w Związku Radzieckim - jeśli nie będąc od zachowywali - to
 wszystkie poginięć do grodu. Młodzi z grodu i chłodem
 stale nas ubywało, bo dzieciom umierało z wycieńczenia
 około 150 osób. Tam młodzi k bardzo trudny i ciężki
 warunkach, aż do amputacji. Dnia 1/X. 1941 zostaliśmy z rodziną
 ewakuowani i wyjechaliśmy do Uralska, do Koczubaj
 "Kosmos" i w którym pracownikom z rodziną i jeszcze gorszych
 warunkach, a mianowicie: chleba nam nie dawali, tylko dzieciom
 dawali trochę mąki z prosa i o takim wyżywieniu pracowaliśmy
 od świtu do zmroku, wskutek takiego ciężkiego wyżywienia
 traciliśmy siły do pracy i wielu z nas dostało ślepoty, a nam
 bardzo wielu z nas umierało! Tam pracowaliśmy do dnia 2/II 42
 z kad zgonieniami, jako ochotnik do Armii Polskiej "Flakow".
 Tyle moich wspomnień z pobytu w katorży Sowieckiej!

M. p. 10/II. 1943. Mot. Michal.